

Anul IV, nr. 84 / 27 septembrie – 10 octombrie 2015 – apariție bilunară

DIMITRIOS

Buletin parohial al Bisericii Sf. Dumitru – Paraclis Universitar

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

revista.dimitrios@yahoo.com

EDITORIAL

Pildă de emigrare

pr. paroh Mihai Gojgar

Europa freamătă neliniștită. Zeci de mii de refugiați din Siria, Afghanistan, Eritreea, Pakistan și Kosovo, traversează mări și țări în căutare de orizonturi mai optimiste. Cel puțin așa par să stea lucrurile. Dezbaterile pe tema veridicității acestui scenariu sunt aprinse, dar ele nu își găsesc locul în paginile revistei noastre.

Și-a făcut loc povestea unui tânăr nevoit să plece din țara natală, însă. Andrei s-a născut într-un obscur sat caucazian, într-o familie apreciată și evlavioasă. Condițiile istorice l-au obligat pe Andrei să plece în Turcia, muncind din greu sub haina împovărătoare a sclaviei. Este răscumpărat de preoții ortodocși din Istanbul și i se oferă o educație amplă, fundamentată pe extraordinarele abilități artistice și de învățare a limbilor străine. A ajuns în țara noastră pe la vârsta de 40 de ani, chemat să își folosească harul polivalent în folosul românilor. Ceea ce a și făcut. În scurt timp, a devenit unul din cei mai importanți expați din nordul Dunării. Nu degeaba a fost promovat, ajungând în cea mai înaltă treaptă a ierarhiei bisericești de la noi: Mitropolitul Antim, Ivireanul, după locul său de origine (Georgia).

Antim a impresionat de când a ajuns în Țara Românească. În tratatul *Istoria literaturii române* (București, 1962), redactat de o Comisie a Academiei Române, se arată că „niciodată până atunci nu le-a fost dat celor de față, domn, boieri, episcopi și preoți, să asculte un cuvânt mai cald, mai înălțător, mai poetic, mai elocvent, ca cel pe care georgianul Antim l-a pronunțat în românește. Procedeele sale stilistice, comparațiile și metaforele, imaginile plastice și epitetele îl așază printre marii scriitori ai literaturii noastre medievale”. Mihail Sadoveanu consideră limba vorbită de Antim „poate cea mai frumoasă dintre a tuturor cărturarilor epocii”. Vă recomand *Didahiile*, sunt impresionante. Antim a curățat limba română de zgura slavonismelor și a grecismelor, și poate servi ca model și azi, pentru o limbă îmbâcsită de englezisme, americanisme, barbarisme și alte -isme inutile.

Nu și-a uitat locul de origine, așa cum nu ar putea și nici nu ar trebui să o facă cineva. A oferit un real exemplu pentru toți emigranții, respectând regulile casei care l-a primit, dar ajutând și pe cei lângă care s-a născut. A trimis în Iviria pe unul din ucenicii lui în ale tipografiei, Mihail Iștvanovici, ca să tipărească mai multe cărți în georgiană. Niciodată nu se ferea să-și sublinieze apartenența georgiană.

Mitropolitul Antim și-a sfârșit viața în împrejurări tragice, în toamna anului 1716, după ce a ajuns în scaunul domnesc primul domn fanariot, Nicolae Mavrocordat. Acuzat că ar fi intrat în legătură cu austriecii și că ar fi uneltit împotriva turcilor, a fost închis în temnița palatului. A fost condamnat la exil în Muntele Sinai. Spre a preîntâmpina vreo răzvrătire a credincioșilor, Antim a fost ridicat și pornit în miez de noapte „cu carul” sub paza unor turci. N-a ajuns să-și ispășească pedeapsa, pentru că ostașii turci care-l duceau spre locul exilului l-au ucis, aruncându-i trupul într-un râu în apropierea Adrianopolului (Edirne, azi). Pe 20 iunie 1992, Antim Ivireanul a fost trecut în rândul sfinților de Biserica Ortodoxă Română, cu dată de prăznuire 27 septembrie.

Am fost fericit să fiu, în urmă cu exact un an, chiar de ziua sfântului Antim, în satul său natal, Ude. Am înțeles mai bine și mai de aproape firea georgianului, oameni apropiați de noi în privința credinței (ortodoxă), ocupațiilor de bază din vechime (viticultură și păstorit) și de care ne desparte doar Marea Neagră. Sau prin care suntem uniți. Poate și de aceea am un respect deosebit pentru lucrarea aleasă a Sfântului Antim printre români. Și tot de aceea, vă recomand cu multă căldură DVD-ul realizat de mine în cadrul TRINITAS TV, „Pelerini în Georgia” pe care îl puteți găsi la pangar. Veți descoperi că Iviria se aseamănă foarte mult cu România, iar georgienii au o istorie și o tradiție asemănătoare cu ale noastre.

„Nu este sărac cel care nu are tată, ci cel care n-are învățătură” (Sf. Antim Ivireanul).

Toate la timpul lor

Iuliana Lazăr

Interviu cu Mihaela Iancu, anul I la Facultatea de Teologie din București, secția Asistență Socială

"Este timpul timp și este un timp al fiecăruia", spune Ileana Vulpescu la începutul uneia dintre cărțile sale. Mai mult decât atât, scriitorul Octavian Paler era convins că ceea ce nu am trăit la timp, nu mai trăim niciodată. Să fie, oare, adevărat? Mama și-a luat carnetul de șofer la 51 de ani; un bun prieten și coleg s-a recăsătorit la vârsta înțelepciunii. Poate că punem prea mult preț pe normele impuse de societate, însă câți dintre noi am jucat întotdeauna după "reguli"? Și ce faci în situația în care, oricât ți-ai dori să duci un lucru la bun sfârșit, contextul social și cel financiar nu îți permit?

M-am întâlnit cu dna Mihaela Iancu, enoriașă a Parohiei "Sfântul Dumitru", chiar în ziua în care susținuse a doua probă de examen pentru admiterea la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București, secția Asistență Socială. Nimic ieșit din comun, până acum. Însă nu mică mi-a fost mirarea când am aflat că dna Mihaela are 49 de ani. Nu îi vezi. Nici în zâmbetul senin și prietenos, nici în atitudinea ei fermă și optimistă, ea însăși descriindu-se ca fiind un "argint-viu". Ce-i drept, abia după ce începi să o cunoști și-o poți imagina conducând un autobuz pe străzile aglomerate ale Bucureștiului. "Am vrut să fiu șofer pe RATB, dar mi-au spus că am mania vitezei. Cine știe, poate Dumnezeu a vrut să salveze niște oameni de la moarte". Povestea ei nu e ieșită din comun. Ceea ce atrage atenția este, însă, curajul de a o lua de la capăt, de a trece peste prejudecăți și de a vrea să facă mai mult pentru cei din jur. Părinții i-au murit atunci când avea doar 7 ani. Crescută de bunică (de care își amintește cu drag și căreia îi este recunoscătoare pentru educația primită), dna Mihaela a fost nevoită să renunțe la studii și să își ia viața în mâini încă de tânără. Deși s-a căsătorit și și-a dedicat tot timpul familiei și creșterii celor trei fete pe care le are, nu a renunțat niciodată la gândul de a-și termina școala. A fost, cizmar, femeie de serviciu, recepționar la Bingo Europa. I s-a oferit ocazia să plece în străinătate, dar nu a acceptat să fie departe de cei dragi. De 15 ani, este administratorul unui bloc din Capitală.

Este timpul dumneavoastră acum?

Acum e rândul meu. Probabil acum am ajuns să fiu independentă. După ce au murit părinții a trebuit să mă angajez. M-am transferat la seral și, deși lucrez 12 ore, reușeam să mă descurc. Dar până în momentul în care ne-au mutat cu liceul prin Drumul Taberei. Atunci am abandonat. La 20 de ani am avut primul copil, apoi au urmat și celelalte două fete. Au fost alte priorități. Acum sunt o persoană liberă. Încă nu sunt bunică (râde). Dacă eram bunică, mai amânam cu școala. Dar nu renunțăm. Am reluat liceul acum cinci ani, am făcut Liceul Teoretic "Decebal" la frecvență redusă, iar anul acesta am dat bacalaureatul.

Nu înveți mai greu după o anumită vârstă? Nu scade puterea de concentrare?

Depinde de tine, depinde de cine îți predă... Nu mi s-a părut greu. E mai greu să înveți fără îndrumare. Să studiezi la fără frecvență presupune mult lucru individual. Dar la materiile de bac, acolo unde simțeam că am nevoie, am apelat și la cursurile de la seral. Am avut, în schimb, un an de coșmar. Ajungeam la zece seara acasă, mai aveam și serviciul, învățam mai mult noaptea. Dar trebuie să recunosc că acum am beneficiat și de instrumentele moderne de învățare, tableta m-a ajutat foarte mult.

Ați avut susținerea celor din jur să terminați liceul și să dați la facultate?

Întotdeauna am fost înconjurată de oameni care m-au iubit, iar acum, da, m-au susținut să merg mai departe. Au fost și persoane cu prejudecăți. La ce îți mai trebuie, de ce să faci asta? Le-am spus că eu nu vreau să mor, acum că am terminat liceul. Și chiar dacă mor, vreau să mor școlită. De obicei, nu fac ce îmi spun alții să fac, îmi place independența. Eu fac cum simt și mă gândesc că pot să dăruiesc mai mult având și studii superioare. Aș vrea să fiu o persoană autorizată pentru a face asta.

În copilărie mă fascinau cei de la asistența tutelară și încă de pe atunci mă gândeam că mi-ar plăcea, la rândul meu, să ajut. Am o mare satisfacție când fac asta. De exemplu, de vreo trei ani avem o acțiune în preajma sărbătorilor. Merg cu câteva fete de aici de la biserică și îi colindăm pe cei care locuiesc în blocul pe care îl administrez. Ei se bucură mult și ne transmit această stare. Sufăr foarte mult atunci când îi pierd... Mai am grijă și de cei neputincioși din bloc, când au nevoie de ceva, de medicamente. Vreau să înlătur suferința, atât cât pot, să îi ajut pe oameni să depășească problemele vieții. Chiar m-aș "înraî" ca să pot face un bine altora. Așa am ajuns acum să mă înscriu la Facultatea de Teologie, secția Asistență Socială. Marți, pe 15 septembrie, după Sfânta Liturghie, am plecat foarte curajoasă la testul de aptitudini socio-umane. La interviu am avut ceva emoții. Dar am trecut cu bine. Tot timpul am simțit ajutorul Celui de Sus. Și acum, dar și în momente foarte grele. Am fost și o fire optimistă, dar am știut că numai cu ajutor de la Dumnezeu pot trece peste greutăți și pot duce totul la capăt, pas cu pas. Și mereu am zis că totul trebuie făcut în viață. Acum, ordinea nu mai contează (râde).

S-ar putea spune că dumneavoastră faceți ordine acum.

Da, vreau să fac totul în viață. Tot ce trebuia făcut, să fac. Nu contează vârsta.

Și ce ar mai trebui făcut?

Ar mai trebui un master, un doctorat... Dar, la timpul lor. Eu sunt mulțumită cu ce am acum și mă consider mai așezată și mai împlinită decât mulți alții.

Cum ați ajuns să faceți parte din comunitatea Bisericii "Sfântul Dumitru"?

Am ajuns aici printr-o Taină. Taina Botezului. Am botezat un copil și, după ceva timp, eu și soțul meu am fost cununați de Părintele Mihai aici, în această biserică. De atunci, particip la slujbe de fiecare dată când pot și mă implic în diverse activități. Mă ocup, printre altele, și de distribuția Revistei *Dimitrios*.

Ce sfat le-ați da celor care trec prin greutăți și care nu pot face tot ceea ce își propun pentru dezvoltarea lor?

Să persevereze... Eu am fost încăpățânată de mică, nu mă lăsam până nu terminam ce aveam de făcut. Un moment de ambiție a fost și când m-am hotărât să mă las de fumat. Am ars niște bani timp de 27 de ani. Mi-am spus atunci că, dacă pot să mă las de fumat, pot face orice. Și m-am lăsat! Ce fac, fac temeinic. Și consider că niciodată nu e prea târziu să te perfecționezi. E și o datorie pe care o ai față de tine.

PROGRAM LITURGIC 27 SEPTEMBRIE – 10 OCTOMBRIE

27 septembrie, 8.00- Utrenia și Sfânta Liturghie;
28 septembrie, 17.00- Program de spovedanie;
29 septembrie, 6.00- Sf. Liturghie;
30 septembrie, 18.00- Sf. Maslu;
2 octombrie, 18.00- Acatistul Sf. Ciprian și Iustina;
3 octombrie, 10.00- Parastase (dacă sunt anunțate din timp);
4 octombrie, 8.00- Utrenia și Sfânta Liturghie;
5 octombrie, 17.00- Program de spovedanie;
19.00- Seara catehetică;
6 octombrie, 6.00- Sf. Liturghie;
7 octombrie, 18.00- Sf. Maslu;
9 octombrie, 18.00- Acatistul Sf. Pantelimon;
10 octombrie, 10.00- Parastase (dacă sunt anunțate din timp).

Biserica este deschisă zilnic între orele 8.30 - 20.30

Publicația bilunară a Bisericii Sf. Dumitru apare acum în format color. Pentru că acest buletin parohial este un proiect durabil al comunității noastre și pentru că s-a dovedit un veritabil instrument de informare, ne dorim permanent să-l îmbunătățim ca formă și conținut.

Vă invităm să sprijiniți tipărirea color a Revistei *Dimitrios*. Costurile depășesc posibilitățile noastre dar, cu puțin de la fiecare, este posibil să susținem un tipar de calitate.

Publicația o puteți lua de la pangar, unde se află și cutia pentru strângerea fondurilor dedicate printării revistei.

Mai mult de 200 de persoane din parohie primesc în cutia poștală varianta alb-negru a Revistei *Dimitrios*.

Pe viitor, sperăm să le putem distribui color. Dar până atunci, vă așteptăm la biserică!

Tinere talente în Parohia „Sfântul Dumitru”

Ce faci cu un aparat de fotografiat performant, cu foarte multă ambiție și cu și mai mult talent? Răspunsul l-am aflat de la Darian Popescu, elev în clasa a XII-a la Liceul de Arte Plastice "Nicolae Tonitza" din București și membru al Parohiei "Sfântul Dumitru", care, la vârsta lui, are propria expoziție de fotografie. Vernisajul a avut loc pe 19 septembrie, la Biblioteca Metropolitană (în apropierea stației de metrou de la Piața Romană). Expoziția "Culori înviate" reunește aproape 200 de fotografii care surprind biserici, peisaje din natură, flori sau portrete, realizate în diverse locuri din țară. Toți cei care doresc să admire lucrările lui Darian și, de ce nu, să le și cumpere, o pot face până pe 9 octombrie. Orice susținere din partea noastră înseamnă, pentru el, un pas înainte.

Darian este bursier în cadrul Programului "Tinere talente" al Fundației Principesa Margareta a României. Printre pasiunile lui nu se numără doar fotografia. Pictează și desenează încă de când era mic, la liceu se specializează în sculptură statuară, dar visul lui este să reînvie stilul arhitectural al Bucureștiului. Totodată, este interesat și de geografie, istorie și astronomie.

Așteptăm cu interes următoarele lui expoziții!

Istoricul Bisericii Sf. Dumitru (partea a VII-a)

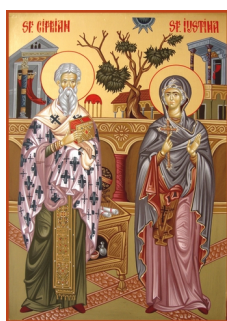
Silviu - Constantin Nedelcu

Cea mai veche descriere a Bisericii Sf. Dumitru se află consemnată într-un manuscris de la Academia Română și conține următorul text:

Casă și locașu aceluia Prea Înaltei sunt 45 ani aproape de când pe aceasta temelii, ascultu (ascult) rugăciunile și legăturile fiilor mei, când atunci mă începuse repausatul Episcop Constandie și mă desăvârși urmașul seu (său) repausatul Episcop Ghenadie dupe (după) dimisia (demisia) celui dintîi; iară al meu prea iubit fiu evlaviosul și în fericire repausatul Episcop Chesarie iubind podoaba mea și cinstea aceuia în numele căruia mau (m-au) ridicat, mau

(m-au) împodobit (împodobit) pe din afară și mai cu osebire prin năuntru cu totu ce trebuința au cerut și evlavia seu a (s-a) găsit de cuviință pentru gloria a tôte diditorului (Ziditorului). Și astfel într-o tôte desăvârșitu incuviințată (încuviințată) m'am (m-am) aflat în anul 1849 Octombrie 26. Și într'acest (într-acest) chip pînă la 1847 Martie 23, când atunci am fost pradă focului împreună (împreună) cu o mare parte a Capitalei. Dar silința, rîvna și evlavia prea iubitului meu fiu Episcopul Filofteiu, mau (m-au) adus în acéstă (această) stare ce mă aflu, în zilele (zilele) Prea Înălțatului Domn Barbu Dimitrie Știrbeiu și a Prea Sînțitului (Sfințitului) Mitropolit Nifon la anul 1852.

Onomastici în perioada următoare

**Sf. Sfințit Mc. Ciprian
Sf. Mc. Iustina**
02 octombrie

Sf. Apostol Toma
06 octombrie

Sf. Mc. Serghe și Vah
07 octombrie
(cei cu numele Sergiu)

La mulți ani sărbătorilor !

MASA DE SÂMBĂȚĂ

Te-ai întrebat vreodată ce se întâmplă cu mâncarea pe care o oferi de pomană? Ai avut dubii în privința onestității celui care îți cere ajutorul? Parastasul trebuie să fie ajutor pentru cei nevoiași! Îmbină fapta bună și ajutorul real!

La Biserica Sf. Dumitru, în fiecare sâmbătă, de la ora 12, enoriașii cu posibilități materiale reduse primesc o masă caldă. Fii și tu cel care dăruiește! Vă rugăm să cereți informații despre detalii organizatorice, la pangarul bisericii.

"Fericit cel care caută la sărac și la sărman: în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul". (Psalmi 40.1)

Început de drum

Noul an universitar începe în câteva zile. Biserica Sf. Dumitru își va onora statutul de Paraclis Universitar, în special pentru studenții de la Jurnalism și Comunicare, prin rugăciuni speciale pe care le vom face pentru studenți, masteranzi, doctoranzi și întregul corp profesoral și deservent din instituțiile superioare de învățământ.

Biserica Sf. Dumitru a devenit Paraclis Universitar din 12 mai 2009. De atunci, sute de tineri participă la slujbele și evenimentele organizate de comunitatea noastră. O comunitate în permanentă căutare de noi membri. Poate vom cunoaște alte suflete și la Serile catehetice.

Aceste întâlniri au o frecvență săptămânală, în fiecare luni, de la ora 19. Vom dezbate probleme de actualitate și vom învăța împreună noțiuni de teologie, spiritualitate, cultură. Primele două teme pe care le vom aborda sunt: "Migrația și provocările ei" (5 octombrie) și "Metodele pedagogice ale Mântuitorului Hristos" (12 octombrie).

Dumnezeu să binecuvânteze străduințele noastre și să avem multe reușite în noul an universitar!

Vă așteptăm cu bucurie alături de noi!

Gustările de după Sf. Liturghie sunt un frumos obicei care s-a păstrat de-a lungul timpului la Biserica Sf. Dumitru. În afară de bucuria de a petrece timpul împreună, este și ocazia fiecăruia de a sărbători anumite evenimente. Vă invităm, pe oricare dintre dumneavoastră, să fiți cel care oferă gustările. Împreună cu doamnele care lucrează la pangar puteți stabili o dată până la sfârșitul anului.

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Vă reamintim că masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomană noastră pentru sufletele celor adormiți.

**Biserica Sf. Dumitru -
Paraclis universitar**

**Str. Franceză Nr. 1 Sector 3,
București**

0727 394 631

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 - LEI
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Redacția:

Pr. Mihai Gojgar - coordonator
Teodora Popcean - redactor șef
Emanuel Tudor - grafică
Silviu-Constantin Nedelcu -
secretar de redacție
Mihaela Iancu - distribuție
ISSN 2393 - 4859
ISSN-L 2393 - 4859

Tipar realizat la

copy & pim
www.pimcopy.com
Email:
pimcopy@yahoo.com
Adresa:
**B-dul Regina Elisabeta,
Nr. 28
Sector 5, București
Tel. 0758971001**